

Кирил Христов

Облак

Облаче крилато
по небе лети,
бисерно, пернато
облаче блести.

А горите жадни
с трепет го следят –
няма ли да падне
дъжд и тоя път?

Гледай! Изгоряха
билки и цветя,
ручеи запряха,
славей отлетя...

Спира се тогава
облака и в миг
той се отзовава
на сърдитий вик –

гръм земя затресе,
мръкна изведнъж,
облак се надвеси,
рукна порой-дъжд.

И из планината
бликват пак води –
и във миг гората
пак се подмлади.

КРАЙ

© Кирил Христов

Набиране: moosehead, 2009

Издание:

Празничен календар на българчето

ИК „Парнас“, Русе

Текст и съставителство: Надя Петрова, Пламен Абаджиев

Художник: Огнян Балканджиев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12392>]